

bejdet inden for Dansk Standardiseringsråd og Dansk Elektroteknisk Komité, mens tilskud til Dansk Ingeniørforenings Normorganisation ydes af Boligministeriet, der ligeledes yder tilskud til byggestandardisering, som udføres af Dansk Standardiseringsråd. Endelig kan nævnes, at Handelsministeriet gennem en årrække har ydet et beskedent tilskud til foreningen Teknisk Hjælp for Ubedidlede, der bl. a. bistod private opfindere. Denne funktion er nu overført til Teknologisk Instituts Opfinderkontor, som arbejder i nær kontakt med Fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling (jfr. lov nr. 104 af 20. marts 1970) og med Patentdirektoratet.

En anden kreds af institutter, ATV-institutterne, er — hovedsagelig i årene efter sidste verdenskrig — vokset op omkring Akademiet for de Tekniske Videnskaber. Det drejer sig om tekniskvidenskabelige specialinstitutter, som især benyttes af private og offentlige virksomheder, der ønsker at fremme produktivitet samt produkt- og procesfornyelse. Gennem 1960'erne har staten gennem Danmarks Teknisk-Videnskabelige Forskningsråd (DTVF) ydet tilskud til de fleste af ATV-institutterne samt til enkelte andre institutioner, ligesom Statens Teknisk-Videnskabelige Fond (STVF) jævnligt har støttet projekter m. v. udført på disse institutter.

Statsligt finansieret teknologisk service ydes desuden af en række statsinstitutioner, som er oprettet af forskellige ministerier med særlige opgaver for øje. Eksempler herpå er for Handelsministeriets vedkommende Statsprøveanstalten og Statens Husholdningsråd, ligesom der kan være anledning til at nævne Patentdirektoratets servicefunktioner, som i de kommende år må udbygges væsentligt for at sikre erhvervslivet en bedre adgang til at udnytte det meget værdifulde informationsmateriale, som direktoratet råder over. Hvad specielt angår byggeriet må nævnes lov nr. 229 af 19. maj 1971 om fremme af byggeriets udvikling, der omfatter såvel Byggeriets Udviklingsråd (BUR) som Statens Byggeforskningsinstitut (SBI). SBI skal efter loven følge, fremme og udføre teknisk, økonomisk, brugsmæssigt og andet forsknings- og udviklingsarbejde for byggeriet, og det er pålagt BUR, hvis udgifter ligeledes afholdes af Boligministeriet, at virke for, at forsknings- og udviklingsresultater vedrørende byggeri udbredes og udnyttes. Under andre ministeriers budget finansieres f. eks. følgende institutioner, som i større eller mindre omfang giver sig af med teknologisk service: Statens Redskabsprøver, Statens Forsøgsmejeri og Atomenergikommissionens Forsøgsanlæg Rissø. Også institutter og laboratorier på højere lære-

anstalter og navnlig på Danmarks Tekniske Højskole påtager sig i et vist omfang teknologiske serviceopgaver.

3. Den stærke udvikling i den teknologiske serviceomsætning, der har fundet sted i 1960'erne, gælder ikke blot omfanget af denne virksomhed, men også dens karakter og orientering og de forskellige institutgrupperes indbyrdes placering.

Dette foranledigede i juni 1970 Tilsynsrådet for de Teknologiske Institutter til at henlede Handelsministeriets opmærksomhed på, at grænserne mellem en række teknologiske serviceinstitutioners virksomhedsområder var blevet stedse mere flydende, hvilket havde givet anledning til en række overvejelser vedrørende institutternes aktiviteter og struktur. Efter et forslag fra Tilsynsrådet, som støttedes af Danmarks Teknisk-Videnskabelige Forskningsråd og af Industrirådet, nedsatte Handelsministeriet i november 1970 et udvalg, som skulle overveje forholdene omkring den teknologiske servicevirksomhed, herunder institutternes finansieringsforhold og retningslinjerne for det offentliges tilskudspolitik og dennes styring.

Udvalget afgav den 29. juni 1972 i enstemmighed sin betænkning, der udsendtes i midten af september 1972; den blev samtidig forelagt en lang række ministerier, institutioner og organisationer til udtalelse. På grundlag af det således tilvejebragte materiale er nærværende lovforslag udarbejdet.

4. Udvalget har forsøgt at belyse behovet for teknologisk service og har bl. a. konstateret, at langt den største del af institutternes omsætning finder sted med erhvervslivet; for de to ovenfor omtalte grupper af selvejende almennyttige institutter udgjorde erhvervslivets omsætningsandel i 1970 således godt 4/5 for ATV-institutterne og godt 6/7 for de teknologiske institutter. For de enkelte institutenheder er der dog (ligesom for de øvrige af undersøgelserne omfattede institutioner, laboratorier og organisationer m. v.) væsentlige variationer i klientorienteringen.

Resultaterne af de undersøgelser, udvalget har foretaget, tyder desuden på, at det ikke mindst er større og ofte mere avancerede virksomheder, der benytter sig af institutternes bistand, bl. a. fordi sådanne virksomheder selv beskæftiger teknikere, der er velorienterede om, hvor der er muligheder for at købe de serviceydelser, som virksomheden i det konkrete tilfælde har brug for at skaffe sig udefra. Der opnås således samfundsmæssigt en rationaliseringsgevinst ved at lade sådanne servicefunktioner udføre centralt i stedet for, at de enkelte virksomheder hver især skal investere heri.